

UMOWA¹
O WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE TURYSTYKI
MIEDZY RZĄDEM PAŃSTWA IZRAEL
I RZĄDEM SOCJALISTYCZNEJ REPUBLIKI WIETNAMU
HANOI, 24 STYCZNIA 1996 R.²

[HTTPS://DOI.ORG/10.31743/SP.755](https://doi.org/10.31743/SP.755)

Rząd Państwa Izrael i Rząd Socjalistycznej Republiki Wietnamu, zwane dalej Umawiającymi się Stronami,
pragnąc umacniać przyjacielskie relacje oraz wzajemne zrozumienie pomiędzy obydwojma narodami,
podkreślając, że obydwa państwa są zainteresowane współpracą w dziedzinie turystyki,
mając świadomość, że turystyka stanowi ważny instrument poznania i wzajemnego zrozumienia pomiędzy obydwojma narodami, a także istotny element rozwoju ich stosunków gospodarczych,
uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Umawiające się Strony będą rozwijać i umacniać współpracę w dziedzinie turystyki na zasadach wzajemności i obustronnych korzyści, zgodnie z prawem Umawiających się Stron.

Artykuł 2

Umawiające się Strony będą wspierać rozwój turystyki indywidualnej, jak również zorganizowanej turystyki grupowej, swoich obywateli oraz obywateli państw trzecich do Wietnamu i Izraela.

¹ Materiał źródłowy został opracowany w ramach międzyuczelnianej współpracy pomiędzy Katedrą Prawa Międzynarodowego i Amerykańskiego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, Katedrą Prawa Międzynarodowego Publicznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Katedrą Prawa Międzynarodowego Uniwersytetu Szczecińskiego oraz Katedrą Prawa Międzynarodowego Publicznego i Prawa Europejskiego Uniwersytetu Śląskiego.

² Agreement on tourism cooperation between the Government of the State of Israel and the Government of the Socialist Republic of Vietnam. Hanoi, 24th January 1996; tekst umowy w językach autentycznych angielskim, hebrajskim i wietnamskim (wraz z tłumaczeniem na j. francuski) został opublikowany w „United Nations Treaty Series”, t. 2620, nr I-46617, s. 203-217. Umowa weszła w życie w dniu 4 sierpnia 2000 r.

Artykuł 3

Organem właściwym w sprawach realizacji postanowień niniejszej Umowy jest:

ze strony wietnamskiej:	Wietnamska Narodowa Agencja Turystyki
ze strony izraelskiej:	Izraelskie Ministerstwo Turystyki.

Artykuł 4

Umawiające się Strony będą zachęcać do wymiany doświadczeń w sprawach związanych z organizacją, zarządzaniem i działalnością gospodarczą w dziedzinie turystyki oraz do wymiany publikacji i innych informacji o turystyce.

Artykuł 5

Umawiające się Strony będą dążyć do wspierania pomocy technicznej w dziedzinie turystyki poprzez wymianę ekspertów i szkolenie personelu. Wszelka pomoc techniczna, niezależnie od miejsca, w którym zostanie udzielona, oraz jej zasady i warunki, będą w każdym przypadku przedmiotem odrębnej umowy pomiędzy Umawiającymi się Stronami albo ich upoważnionymi organami wymienionymi w artykule 3.

Artykuł 6

Każda z Umawiających się Stron będzie sprzyjać i pomagać drugiej Stronie w powstawaniu narodowych biur turystycznych w swoim państwie w celu promowania turystyki.

Artykuł 7

Każda z Umawiających się Stron może zażądać w formie pisemnej, w drodze dyplomatycznej, zmiany niniejszej Umowy. Wszelkie zmiany, uzgodnione przez Umawiające się Strony, stają się wiążące w drodze tych samych procedur, co jej wejście w życie.

Artykuł 8

Wszelkie spory lub nieporozumienia dotyczące wykonania i stosowania niniejszej Umowy będą rozstrzygane polubownie w drodze konsultacji albo negocjacji przez Umawiające się Strony, wyłączając możliwość udziału stron trzecich bądź trybunału międzynarodowego.

Artykuł 9

Umowa niniejsza wejdzie w życie w dniu otrzymania ostatniego pisemnego powiadomienia, w którym Strony poinformują się wzajemnie

o spełnieniu wewnętrznych wymogów prawnych niezbędnych do jej wejścia w życie.

Umowa niniejsza zawarta jest na okres pięciu lat. Umowa ulega automatycznemu przedłużeniu na dalsze pięcioletnie okresy, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji, w drodze dyplomatycznej, najpóźniej na sześć miesięcy przed upływem danego okresu ważności.

Sporządzono w Hanoi dnia 24 stycznia 1996 r. (co odpowiada Gimel Shevat, 5756 wg kalendarza żydowskiego), w dwóch egzemplarzach, każdy w językach hebrajskim, wietnamskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności przy ich interpretacji tekst w języku angielskim będzie uważany za rozstrzygający.

tłum. *Agata Szwed**

* Mgr, Uniwersytet Szczeciński.